

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
18:58	18:30	17:31	
19:03	18:34	17:30	ירושלים
18:56	18:29	17:30	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

לב טוב

בפרשת השבוע, אנו קוראים על אליעזר, העומד בפני משימה מורכבת וגורלית - לבחור את האם של העם היהודי, את האשה בעלת המעלות הנדירות ביותר שתוכל לשאת בתפקיד הרם של אם העם היהודי. הוא נושא תפילה בדאגה כיצד יפול דבר, אך בהארה שמימית, הוא מתמקד במה שהוא צריך למצוא, בנקודה אחת שעל פיה יבחן ויאבחנו:

הוא צריך למצוא לב טוב. זו התכונה הנדרשת להיות אמו של העם היהודי, זה מה שעליו לחפש בנערה שתהפוך לרבקה אמנו. את הלב הטוב הוא מבטא בבדיקה אם הנערה תשקה גם את הגמלים לאחר שתשקה אותם...

צריך להתבונן - הרי רבקה לא היתה חייבת להשקות גם את אליעזר, בסך הכל אדם זר ביקש ממנה טובה, והיא שמחה להיטיב לו. אך לעשות טובה, זה עדיין לא לב טוב. לב טוב - זה להשקות אותו, ולהשקות גם את הגמלים - להיות שופעת בטובה, מיטיבה בלי גבולות, שמחה לעזור גם כשהיא לא מתבקשת, אכפתית לסביבה ושמחה לתרום מיכולותיה וכוחותיה גם למה שאף לא התבקשה!

זה 'לב טוב', אותה תכונה יקרה ואצילה, שרבקה התברכה בה, והעניקה לנו מתנה כיצואי חלציה. להיות אדם טוב לב, אדם ששמח להיטיב לאחרים, לעשות טוב בסביבה, להיות אכפתית ואחראי לנעשה מסביב ולשמוח לסייע ככל האפשר. לא כי ביקשו ממני, לא מחמת אינטרס, לא ממניע אינטלגנטי כזה או אחר - - -

אלא בגלל שזה צף מתוך הלב, מתוך הלב הטוב!

'לב טוב!', זו עצת חז"ל עבורנו, שנבחר בדרך הישרה של 'לב טוב' בחיינו. שנהיה אנשים טובי לב, אנשים נחמדים, אנשים טובים באופי. זו מתנה יקרת ערך, שיועצים כה בכירים אומרים לנו שהיא הדרך הטובה ביותר לנהל את החיים.

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

האדם גדול מהמלאכים

הקב"ה ברא את האדם עם יצר הרע כדי שיהיה גדול מהמלאכים

כתוב בתורה: "וירא אלוקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד", ואמרו חז"ל: "טוב" זה יצר הטוב, "מאד" זה יצר הרע. זה פלא פלאים, תמוה מאד, איך יצר הרע יכול להחשב טוב, ועוד טוב מאד! התשובה היא, מי שמביא את האדם למדרגות עליונות נפלאות זה דוקא היצר הרע, לא היצר הטוב. אם אדם לא מתגבר, אז היצר הרע יכול להביא את האדם לחטאים ועוונות ולהתרסקות טוטאלית, אבל אם אדם מתגבר על היצר הרע - הרי הוא עולה ומתעלה הרבה יותר מהמלאכים!

מה ההבדל בין אדם למלאך? המלאכים כולם קדשים, מכירים את בוראם ורועדים זעים וחלים ממנו, שרים לפניו ואומרים קדוש וברוך. גיבורי כוח עושי דברו לשמוע בקול דברו! רוחניות טהורה! מלאך! אבל מי יותר גדול ממלאך? האדם הוא יותר גדול ממלאך!

למה? למלאכים יש ידיעה ברורה, אין להם יצר הרע, המעלה שלהם אינה מעלה עצמית, כך הם נבראו, אין להם פיתויים, כולם אהובים כולם ברויים כולם גיבורים וכולם קדושים. אבל אדם גדל בעולם של שקר, בתוכו ספון היצר, כולו מלא עד בלי מקום בתאוות ויצרים, בקנאה ומידות רעות, השאור ממלא את כל העיסה. ובכל זאת הוא מתגבר! ולמרות הכל הוא עומד לפני בוראו בתפילה ולומד תורתו הק' ועומד בניסיון! זו גדולה! **לכן אדם הוא גדול ממלאך, הוא שובר ועולה, שובר ועולה, מגיע למדרגות שלו בכוחות עצמו, אז הוא גדול ממלאך.**

בוא נראה כמה הקב"ה רוצה שנדמה לו! שנהיה כמלאכים! כתוב בתורה "לא תקום ולא תיטור". מה ההבדל בין נקימה לנטירה? נקימה היא כשמישיב רעה תחת רעה, חבר ביקש שאשאל לו גרזן, לא נתתי לו, למחרת אני מבקש ממנו את חפירה והוא אומר לא אתן לך כדרך שאתה לא נתת לי, זוהי נקימה. ומהי נטירה? חבר ביקש ממני גרזן, לא נתתי לו. למחרת פניתי אליו וביקשתי ממנו את חפירה והוא נתן לי, אלא שהוא מוסיף לי משפט: בבקשה קח, שלא כדרך שאתה עשית לי. "נטירה" זה לשמור (כמו נטורי קרתא), אסור ליטור את הרעה שעשה לך בלב, צריך לתת מכל הלב! כמה זה קשה! כך התורה רוצה מאיתנו שנהיה מלאכים! חברים יאמרו לך אתה פרייאר, והאמת אתה מלאך!

כמשל על חיילים בצבא העולם, מה לא עושים להם? אין מחשלים אותם? **גדרות מכלולים בוות תעלות, "הורגים" אותם, אימונים קשים מאד.** יבוא מישהו לגנול ויאמר לו, תן להם חיים יפים, קוקה קולה טעם

החיים, פעם יזרקו רימון פעם כדור זהה. יזרקו אותו ורעינותיו, כי האימונים זה החיים שלהם, זה מחשל אותם לעת קרב. הקב"ה רוצה שאנחנו נתחשל, שזו תהיה עבודה שלנו, מאמץ שלנו, אלו עושים אותנו בני אדם. לכן "טוב מאד" זה יצר הרע.

ומה עשו הציונים? הורידו את הגדרות, כמו שהתבטא אחד מרשעיהם: **"אנחנו עושים יציאת מצרים בלי הר סיני"**, ועוד אמרו הקמנו מדינה "לגויים דוברי עברית". הורידו את המכשולים, אין גדרות אין מכשולים, ולכן הם מרוסקים, אין מה שמחשל אותם להיות בן אדם, הם חלשים ונרדפים תחת מגפי היצר, כל מה שהם רוצים עושים, אין ערכים ואין מוסר.

למה צריכים להיות אלפים בבתי כלא? עומדים למשפט? אם היו בבתי מדרש לא היו בבתי הכלא, אם היו בבתי הכנסת הם לא היו בבית המשפט. ודווקא בגלל האמת שרואים מול העיניים, הם מסיתים נגד הציבור החרדי, כי ההגנה הכי טובה זה ההתקפה. ואנשים מאמינים להם. אם היתה עדות מפוקפקת כזו כמו העדות של ניר חפץ נגד השמאל, כבר מזמן היתה התקשורת הופכת את המדינה, אבל כשמדובר במלחמה בימין כל התקשורת מגוייסת, וכל העם כמו עיזים פתאים הולכים אחריהם.

העיתונאי נחום ברנע כתב לפני מספר שנים, על עד המדינה פילבר: שלמה פילבר הוא שקרן מועד, שיקר במשך שנים רבות לממונים עליו ולפקודים שלו, שיקר בבית המשפט ושיקר בחקירה, שיקר לעובדי משרד התקשורת, שיקר לעשרות עיתונאים כיצד אפשר להאמין לו שהוא דובר אמת, אדם שמאחוריו ערמה של שקרים, שמקבל שוחד מהמדינה, עליו בונים תיק?! אלא שהמטרה סימנה. כמו שעשו להרב אריה דרעי בשעתו.

ובאים עוד רשעים ומצטרפים למקהלת המסיתים, בשם ממשלת "אחדות" הפוסלת רבע מהעם. בין המילים שאמרו: שידאגו לצמצם את הקיטוב והשנאה בקרב העם, ידאגו לקירוב לבבות בקרב העם. שקרנים! נוכלים! עכבו את הקמת הממשלה בגלל הדרישה לפלג את העם, להקים ממשלה ללא חרדים, ממשלה ללא ימניים "משיחיים", וללא בושה וללא כלימה עוד מכריזים ומבטיחים לאחות את הקרעים בחברה הישראלית. אין גבול לצנינות, או אולי לטיפשות, של העם שקונה את הכל. יצילנו הקב"ה אותנו מידם אמנן!

שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנוש לתקיים אלפי טלמי צארי הפרשה! להצלתהם או לעליית קירובם! ההקדשה נעשית: 05-04-2005-01-01

לזכרונם
אסף בן חיה
רושי בן דויה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לזכרונם
לילה ששבת
שלמה בן ג'ון ל'ון
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנה
יואב בן חנה

לישיבת
בנימין בן חסיבה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לישיבת
ידדן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

רכב נמעך בכח התפילה

הרב ג. גיבור סיפורנו, היה נהג חדש וטרי בעת שהחנה את רכבו בחניון צפוף באחת משכונות ירושלים. וכשניסה לצאת מהחניון – לא הצליח לסובב את ההגה כיאות, ונתקע בעוצמה ברכב שחנה בחניה. מעוצמת הפגיעה נשבר מכסה תא המטען של הרכב, פנסיו התנפצו, הפח נמעך, ששון ושמחה...

הרב ג. לא ידע את נפשו. הן זה עתה קבל את הרישיון. הוא נהג כה חדש, לא נעים להתחיל את חיי הנהיגה בתאונה שכזו... הוא מביט לכל עבר. מחפש את בעל הרכב, וכשהוא מגלה שהוא לא בסביבה, הוציא פתק מכיסו, רשם התנצלות נרגשת בכתב ידו, הוסיף את מספר הטלפון שלו, והותיר את הפתק על השמשה הקדמית של הרכב הנפגע, כמקובל במקרים כאלה.

כצפוי, למחרת בבוקר צלצל מכשיר הסלולרי שלו, והאיש מעבר לקו הזדהה כבעל הרכב הנפגע. הרב ג. התנצל מעומק הלב, וביקש מבעל הרכב לסור למוסך, לבדוק מה גודל הנזק, והוא בוודאי מתחייב לשאת בעלויותיו... אלא שהרב ג. לא העלה בדעתו באיזה סכום מדבר, ולבו נרעש כשהאיש שב והתקשר, ובישר לו ביובש: "הייתי במוסך, וצר לי לבשרך כי עלות התיקון היא 8,000 שקלים. מתי אתה יכול להעביר לי את הכסף כדי שאוכל להכניס את הרכב לתיקון?"

לבו של הרב ג. צנח. 8000 שקלים? הן זהו סכום עצום כגובה כל הכנסתו החודשית הקבועה! ריבונו של עולם, איך מתמודדים עם נזק שכזה, עם חור כה גדול בכיס!?

כעבור כמה שניות התאושש, ואז השיב לבעל הרכב בנימוס: "ראה נא, אינני מתכוון להתחמק, עשיתי את הנזק – ואשלם את כולו, עד השקל האחרון אלא שאין לי כסף כרגע. התואיל להמתין עם ביצוע התיקון עד העשירי לחודש, המועד בו משכורתני נכנס אל הבנק, ורק אז תכניס את הרכב לתיקון, כשאוכל לשלם לך את הנזק מיידית?"

האיש ניאות להמתין כמה שבועות. והרב ג. החל לחסוך מפיתו, מנסה להתקיים במינימום הנדרש, להדק את חגורת התקציב המשפחתית. הן בחודש הבא אין לו משכורת – כולה משועבדת לתיקון הנזק!

הגיע היום הגורלי, יום כניסת המשכורת, ובמקרה – היה זה ביום ההולדת של הרב ג., עת רצון אישית שלו.

הרב ג. יוצא מביתו לתפילת שחרית, מתכנן לטפל בהעברה הבנקאית בשעות הבוקר – עם שובו מהתפילה. על פניו שרויה עננת דאגה, מי יודע מהיכן יתקיים בחודש הקרוב, הרי כל משכורתו עומדת להיעלם...

הוא נכנס לבית הכנסת ופותח בתפילה נרגשת. מכוון בכל מילה. ובמקומות המיועדים לכך – מוסיף תפילה משלו. בדמעות ובתחנונים הוא מבקש מהבורא מוצא מהסבר, הכנסה נוספת, סכום שייפול עליו משמים, משהו שיעניק לו חמצן של פרנסה בחודש הקרוב. בקול נרגש הוא מבקש מבורא עולם, כי ישמור על משפחתו שלא יחסר להם דבר, הן את העולם כולו בטובו – ישמור על בני משפחתו ג., שגם החודש יהיה להם מה לאכול...

תפילתו ארכה שעה ארוכה, הוא חש כי לבו נפתח, מעיין דמעותיו נבע מאליו, רק בשעת בוקר מאוחרת שב מבית הכנסת, ואז גילה על צג הטלפון 10 שחות שלא נענו, כולן מבעל הרכב. 'הן לא התכוונתי להתחמק, אני עושה לו היום את ההעברה, למה הוא רודף אחריי?!' – רטן לעצמו, 'עכשיו אני מטפל בהעברה, לא צריך להתקשר בשביל זה 10 פעמים!'

הוא מתקשר לבעל הרכב, והלה – בקושי יכול לדבר, כולו נרגש, נפעם, המום... הרב ג. מתבלבל, אינו מבין מה פשר השתיקה. מדוע האיש מתנשף, וממתין בסבלנות כדי לשוחח אתו בנחת, ואז בעל הרכב צועק: 'אתה איש טוב אתה, לא יודע, אבא שבשמים אוהב אותך, איזה מזל יש לך...'

'מה קרה? מה קרה?' – ניתר הרב ג., עדיין לא מבין אם הלה מבשר טובות או רעות. אם הוא רציני או ציני, ואז מספר לו בעל הרכב, כי לפני כשעה נכנס אוטובוס אגד נהוג בידי נהג ערבי לאותו חניון בו חנה הרב ג. וגם הוא לא הצליח לצאת מהחניה בקלות, בשלב מסויים, במהלך סיבוביו בניסיונות לצאת, לא הבחין ברכב העומד בפינה, ופשוט מעך אותו לחלוטין, הפך אותו לערימת גרוטאות מרוסקות...

'אתה לא מאמין!' – הוסיף בעל הרכב ואמר, 'לפני כמה דקות הגיע שמאי של חברת אגד, בדק את הרכב, וקבע לי פיצוי – תשלום מלא של מחיר הרכב, כי הוא התרסק לחלוטין. ואתה הרב

ג. אתה פשוט ניצלת בנס. האוטו איננו, הנזק שעשית נמעך תחת נזק אחר, ואני מקבל את הסכום במלואו מאגד – כך שאתה פטור מתשלום, בר מזל שכמוך!'

לבו של הרב ג. ניתר בהתרגשות, הן לפני שעה קלה עמד והתפלל, הרהר על פתרונות שונים שיכולים לפתור את מצוקתו הכלכלית, ועתה – מסתבר שלבורא עולם דרכים מקוריות משלו, הוא פותר את הבעיות בדרכים אחרות... בקול נרגש לחש 'ברוך השם, איזה נס ופלא!'

ואז מיהר לתקן את בעל הרכב: 'זה באמת נס, אבל זה לא עניין של מזל, זה פשוט עניין של תפילה. הבוקר קמתי שבור, ידעתי שכל משכורתתי הולכת אליך – ובצדק. ופשוט התפללתי לבורא עולם שיושיעני, הנה. ראית בעיניך, הוא שלח את נהג האוטובוס לחניון, עצם את עיניו שלא יראה את הרכב שלך, נתן לו כח ללחוץ על הגז בכל הכח כדי שהאוטו יימחץ לחלוטין, וכל זאת – על מנת שלא אצטרך לשלם את הנזק שגרמתי... זה לא 'בר מזל', זה 'בר תפילה' ידידי!'

- סיים הרב ג. ונפרד מבעל הרכב לשלום...

סיפור נפלא זה, שהופיע בגיליון 'פיקודיך דרשתי' – בעדות אישית מפי הרב ג. מבטא ומהדהד: גם כשלא רואים מוצא מהסבר, גם כשנראה שהאפשרויות השונות מוצו עד תום. גם כשחושבים שאין דרך לישועה – התפילה מוצאת דרכים משלה. דרכים עוקפות ויצירתיות. שחוצבות ישועה נכספת, שחושפות ניסים נשאפים...

יהודי יקר! מזל כל אתגר, מול כל קושי, גדול כקטן, רוחני או גשמי, בריאותי או פרנסתי, אל תרים ידיים – תרים את הקול. אומנות העם היהודי היא בתפילה, אין כוחנו אלא בפה. ככל שנרבה להתפלל בכוונה. להסתמך על כח התפילה, לעמוד בדבקות מול בורא עולם ולבקש שוב ושוב בדמעות לזכות לישועה – כך נצליח לראות בחסדי ה' ובניסיו הגלויים, ולהעיד כי אבינו שבשמים שומע תפילת עמו ישראל ברחמים!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

"תפילתו ארכה שעה ארוכה, הוא חש כי לבו נפתח, מעיין דמעותיו נבע מאליו..."

בונה וסותר בשבת

האם מותר לעשות קרח בשבת? האם מותר לשמן דלת חורקת בשבת?

א. מותר לתת מים לתבניות ולהקפיאם בתא ההקפאה של מקרר חשמלי, ובפרט בימי הקיץ החמים שיש בזה משום עונג שבת.

ב. מותר להשתמש בשבת בשקיות נילון המיוחדות לעשיית קרח, ויש לזהר שכאשר קושר הרצועות שבפי השקית לאחר שמילאם במים, שלא יקשור שני קשרים, אלא רק קשר עניבה, או בקשר אחד במקום שיכול. וכאשר רוצה להוציא הקרח מותר מן הדין לקרוע, אלא שעדיף שבזמן הקריעה לא יקפיד לקרוע במיתון לפי מידתה כדי שלא לפגוע בזו שלידה, אלא יקרע בלי שום הקפדה.

ג. מותר בשבת לתת מאכלים לתא ההקפאה של מקרר חשמלי כדי שלא יתקלקל, ואין בזה איסור של הכנה משבת לחול.

ד. מותר לתת קוביות קרח בתוך כוס מים כדי לשתות מים קרים, ואין כאן איסור של נולד. וכן הדין באדם שהולך בימות הקיץ החמים לטיול אצל קרובי משפחתו, מותר לו לקחת עמו בקבוק מים מהפריזר שנהפך לקרח, ובאמצע הדרך יתהפך למים קרים על ידי שהקרח יופשר, ואין כאן איסור של נולד. (ורק יזהר שלא תהיה בעיה של הוצאה ברשות הרבים או הוצאה מרשות לרשות).

ה. המרכיב שיניים תותבות, מותר לתת בהן אבקה המהדקת אותן אל החיך, ואין בזה איסור של בונה ולא איסור של לש.

ו. דלת חורקת, אסור לשים שמן בציריה, כיון שיש בזה איסור משום תיקון מנא.

ז. זכוכית של משקפים שיצאה ממקומה, אם ההדיוט שאינו אומן יכול להחזירה בתוך המסגרת, מותר להחזירה בשבת במקום הצורך, ובלבד שאין שם הברגה, אלא מחזירה על ידי לחיצה פשוטה.

ח. ציר קפיצי שמשמש לאחזקת נייר טואלט, אם יצא ממקומו אסור להחזירו למקומו בשבת.

ט. גומיות שמהדקים אל רגלי הכסא או השולחן (כדי למעט את הרעש בשעת הזזתם) אסור להרכיבם, וגם להסירם-אסור.

י. אסור להפוך עגלת תינוק לעגלת טיול וכן להיפך, או לחבר מושב לעגלת תינוק (כדי להושיב עליו ילד גדול יותר) כשהדבר נעשה על ידי הברגה, אבל אם הוא נעשה על ידי צירים או זוויות וכדומה-מותר.

יא. חישוק גומי שהוסט מאופן העגלה, וכן גלגל שהתפרק מהעגלה, או קפיץ שיצא ממקום חיבורו או כל קלקול אחר שנעשה בעגלה, אסור לתקנם, ואם אירע דבר זה בשבת עצמה, אם בנקל ניתן לתקן את הטעון תיקון, אסור להשתמש בעגלה זו ואף אסור לטלטלה, גזירה שמא יבוא לתקן בו ביום.

יב. הליכון והוא כסא תינוק מחובר משני חלקים, אשר החלק העליון ניתן לפירוק, ואילו החלק התחתון מיועד להרגיל בו את התינוק ללכת, מותר להרכיבו בשבת או לפרקו.

יג. מותר לעשות מי סודה בשבת, בין על ידי המכשירים לעשיית סודה באמצעות הכנסת בקבוקים למכשיר (סודה סטרים), ובין על ידי המכשירים לעשיית סודה באמצעות הברגת בלונים למכשיר.

יד. אסור בשבת לתת אבקת פודינג או אבקת פירה תפו"א בתוך מים, או לתת עליהם מים ולערבב בכף, משום שנוצרת בלילה עבה. וכן הדין באבקת ג'לי שאסור ליתנה במים בשבת.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

לא להתעניין ולא לחקור מה שמדברים עלינו מאחורי הגב!

תופעה מצויה היא בואם של "חברים טובים" לספר לנו מה מרכלים מאחורי גבנו. מצדם, זו מידה מגונה מאין כמוה, ולא רק מבחינת חובת שמירת הלשון, אך מצדנו שגיאה גדולה היא להקשיב לדיבוריהם. "חברים" אלו אינם מיטיבים לנו אלא פוגעים בנו קשות, גם אם לא תמיד אנחנו קולטים את הנזק שהם גורמים לנו, ואת הכעס אנו מפנים כלפי המדברים עלינו. רכילויות כאלה רק גורמות לנו לפתוח חזיתות התמודדות נוספות, מסבכות אותנו עם אנשים בלא שום תועלת ועושות אותנו למרירים ומתוסכלים יותר.

מוסיפים חטא על פשע הם הרכלנים ה"מגלים רגישות" וטוענים שמאחר שהם אינם רוצים להכאיב לנו, הם לא יספרו לנו פרטים מדויקים, לא על מי שדיבר נגדנו ולא על מה שהוא אמר. הם יגלו טפח ויכסו טפחיים, וישאירו את השאר לדמיון הפורה שלנו. בעשותם זאת הם למעשה מעניקים מעמד של חשוד פוטנציאלי (אפשרי) בעינינו לכל אחד מהחברים שבסביבתנו הקרובה. זו רשעות לשמה, גם אם מלבישים עליה חיוך ועוטפים אותה בנימה מלאת דאגה ואכפתיות ומצרפים את ההערה ה"תמימה": 'חשוב שתדע את האמת'.

הדבר שנכון וחכם לעשות במצבים כאלה הוא לומר ל"חברים" האלה חד-משמעית: אם אתה דואג לי באמת, אל נא תדווח לי על שום דבר ממה שמדברים עלי בסביבה! בדיווחים האלה איך מיטיב עמי ואינך מוסיף לי מאומה מלבד מלח על הפצעים!

מצדנו, שגיאה היא להתעניין במה שמדברים נגדנו, גם אם יש לנו פיתוי גדול לעשות זאת.

פגשתי רבים, ולא רק במקרים של הסתבכות קשה ונפילות, שהייתה להם נטייה לבדוק ולחקור מי החברים האמיתיים שלהם ומי לא. הם העמידו כל הזמן אנשים במבחן, חקרו, ריגלו ועשו כל מיני תרגילים כדי לבדוק עד כמה ידידיהם מסורים להם באמת. במעשייהם אלו, הם רק הביאו על עצמם סיבוכים מיותרים ובעיות חברתיות. החברים שגילו את נטייתם לחשדנות סלדו מהם והתרחקו מחברתם, ובסופו של דבר לא היה בהם אמון כלפי אף אחד מחבריהם.

בכל מקרה, אין שום עניין לחקור מי ומה מדברים עלינו. לכל היותר, עלינו להיות קשובים לטענות שמביעים כלפינו או שרומזים לנו, וזאת במטרה לתקן את הטעון תיקון. אבל הכול במידה ובמשקל, ולגופו של עניין, ולא חקירה לשם חקירה. במיוחד חשוב לנהוג כך כשאנו נמצאים בכותרות עקב סיפור הנפילה שלנו.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

מי נותן למי

חיים בהרגשה שהם הבעלים. הוא אומר לעני "אתה חי בזכותי, תגיד תודה שאני נותן לך, אם לא הייתי נותן לך, לא היה לך כלום, בלי ההלוואה שלי, מאיפה היית קונה דירה", ולפועל שלו הוא אומר, "תגיד תודה שאני נותן לך עבודה, אתה מתפרנס על חשבונתי" ועוד שטויות כאלו! "בלעדי, לא היה לך מה לאכול", אני ואני ואפסי עוד! אתה היית רק פקיד, והכסף בכלל לא שלך!

הוא רוצה שיודו לו וישבחו אותו ויאמרו לו אין כמוך ומי כמוך ומי דומה לך, את כל ההודאות של הקב"ה, הוא רוצה שישמיעו לו!

אומר שלמה המלך במשלי, "כופר נפש איש עושרו, ורש לא שמע גערה", ה' נותן לעשיר את עושרו ככופר נפש, אף על פי שעושה עברות ה' מכפר לו, אבל בתנאי "ורש לא ישמע גערה", שהוא לא צועק על העובדים שלו ולא מבייש אותם אלא מדבר אליהם בנחת וכבוד, ושומע טענותיהם, ה' זיכה אותך להיות צינור, בתנאי שלא תתנשא ולא תרגיש שאתה בעל הבית, אתה בסך הכל צינור!

אם אתה לא תתן להם, ה' ידאג להם ממקום אחר, וזה דבר שצריך לזכור ולשנן תמיד! לא לזלזל במי שנמצא מתחתיו, כל מנהיג, מנהל, ראש ישיבה קבלן ובעל מפעל, נמצא בנסיון גדול איך הוא מתייחס לאנשים שתחתיו, אם הוא מבין שהוא רק פקיד, אז הקב"ה יאריך את המשך כהונתו, אבל אם ימעל בתפקידו, ה' יוריד אותו מתפקידו "מאיגרא רמה לבירא עמיקתא", וישליך אותו לרחוב, כדי שירגיש מה הרגישו הפועלים שלו.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר "ישיבת אור דוד"

אומר רבי יהודה החסיד, שהעניים באים ומקטרגים וצועקים לפני הקב"ה ואומרים, "רבנו של עולם, אין לי כסף לפרנס את משפחתי, ולפלוגי נתת כסף שיכול לפרנס אלף עניים, ולא נתן לי שקל", והקב"ה שומע לעני ונפרע מן העשיר כאילו גזל עניים רבים. אומר הקב"ה "נתתי לך עושר שתתן לעניים ולא נתת, אני אפרע ממך כאילו גזלת, אתה כפרת בפקדון שלי!"

מסופר על הרב שך זצ"ל (ראש ישיבת פונוביז'), שהיה מקבל תרומות של מאות אלפי דולרים בכל חודש, ושום דבר לא נשאר אצלו, הכל חילק לישיבות ולאברכים נזקקים, וכשנפטרו לא היה לו חשבון בנק, שום דבר לא היה רשום על שמו, הוא היה פקיד נאמן של הקב"ה! אם פקיד בבנק לא ישחרר כסף למי שמגיע לו, המנהל יפטר אותו מיד! ויאמר לו "נתתי לך לשבת פה עם מפתח של הכספת, כדי שתזרים כסף לכל מי שצריך, אתה מפוטר, לך הביתה!"

לכן אומר רבינו בחיי, אל תקנא בעשירים, שהם מסכנים ונמצאים בנסיון מר, ובסוף ידונו אותם כגזלנים. ואם נתת לעני כאילו נתת לקב"ה, שנאמר "מלוה ה' חונן דל", ואם תצטרך משהו בורא עולם נחשב הלוה שלך וישלים לך כל מחסורך.

אם אתה בעל עסק ויש לך פועלים ועובדים, אתה צריך להיטיב להם, אל תקצור לעצמך את כל הרווחים, ותתן להם משכורת רעב, אל תהיה אכזר, תן להם מענקים ובונוסים בלב שמה.

רבינו בחיי אומר, שה' גם בוחן אותך, איך אתה נותן את המתנות, ישנם שנותנים צדקה ועושים חסדים עם בני תורה ועניים, אבל הם

קבעת עיתנים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הלוויין

שיעור שבוועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים